

UITSPRAAK 20-139

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake
het beroep van [naam], appellant
tegen
de Facultaire Examencommissie [X], verweerder

Procesverloop

Bij besluit van 28 mei 2020 heeft verweerder het verzoek van appellant om een een regeling te treffen in de vorm van compensatie of een vervangende opdracht voor de onderwijseenheid Inleiding [X] afgewezen.

Op 29 mei 2020 heeft appellant beroep bij het College ingesteld.

Op 16 juni 2020 hebben partijen een minnelijk schikkingsgesprek gevoerd. Dit heeft niet tot een minnelijke schikking geleid.

Op 21 juli 2020 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 19 augustus 2020 tijdens een (online) zitting van een kamer uit het College. Appellant heeft aan de zitting deelgenomen. Namens verweerder heeft [naam], voorzitter van de Facultaire Examencommissie [X], deelgenomen.

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden

Appellant volgt de bacheloropleiding [X]. Op 25 mei 2020 heeft hij het tentamen voor [X] via het digitale programma Ans afgelegd. Appellant heeft vraag 1b van het tentamen niet beantwoord.

Op het voorblad van het tentamen is onder meer vermeld:

Uitspraak
20-139
Blad 2/5

“Bij het tentamen wordt gebruikgemaakt van de functie one-way test navigation, wat betekent dat je niet terug kunt navigeren naar eerder gestelde vragen. Ans toont iedere tentamenvraag met eventueel verschillende subvragen, in één scherm. Binnen één tentamenvraag is het mogelijk heen en weer te gaan tussen verschillende subvragen, maar het is niet mogelijk om, eenmaal doorgeklikt, terug te keren naar een eerdere vraag. Start dus met vraag 1 en klik pas door naar de volgende vraag als je tevreden bent over het antwoord.”

Op de Brightspace-omgeving van [X] is onder meer het volgende vermeld:

“Ans toont iedere tentamenvraag, met eventueel verschillende subvragen, in één scherm. Binnen één tentamenvraag (in ons geval: casusvraag of zoek-de-fout vraag) is het mogelijk heen en weer te gaan tussen verschillende subvragen, maar het is niet mogelijk om, eenmaal doorgeklikt, terug te keren naar een eerdere vraag.”

Op 30 juni 2020 heeft appellant het hertentamen afgelegd voor [X]. Dit heeft hij niet met succes behaald.

2 – Het standpunt van verweerder

Verweerder stelt zich op het standpunt dat het de eigen verantwoordelijkheid van de student is om te controleren uit hoeveel vragen een tentamen bestaat. Op de Brightspace-omgeving en op het voorblad van het tentamen was appellant gewezen op de one-way test navigation. Verweerder acht de situatie van appellant vergelijkbaar met die van een student die tijdens een fysiek tentamen een vraag over het hoofd ziet die op de achterkant van het tentamen is vermeld. Ook in een dergelijk geval is het de eigen verantwoordelijkheid van de student. Om de studenten de gelegenheid te geven zoveel mogelijk vertrouwd te raken met een onlinetoets met one-way test navigation hebben de examinatoren van [X], evenals examinatoren van andere onderwijsinstellingen, voorafgaand aan het tentamen een oefententamen beschikbaar gesteld in Ans. Appellant heeft van deze oefenmogelijkheid echter geen gebruik gemaakt. Verweerder merkt overigens nog op dat de resultaten van het tentamen van 25 mei 2020 niet afwijken van de resultaten van het (fysieke) tentamen van vorig collegejaar en dat de studenten derhalve geen nadeel lijken te hebben gehad van de one-way test navigation.

3 – De gronden van het beroep

Appellant stelt zich op het standpunt dat verweerder door zijn verzoek af te wijzen onvoldoende oog heeft gehad voor de omstandigheden waaronder het tentamen plaatsvond. Het afnemen van een digitaal tentamen via het programma Ans was voor appellant een nieuwe ervaring. De omstandigheden zijn totaal anders dan bij een fysiek tentamen waarbij iemand een vraag vergeet te maken.

Uitspraak
20-139
Blad 3/5

Nadat hij vraag 1a had afgerond, heeft hij doorgedrukt naar de volgende pagina. Bij het zien van vraag 2, merkte hij op dat vraag 2 ook een vraag 2b bevatte. Dit was namelijk zichtbaar zonder naar beneden te scrollen. Op dat moment besefte appellant dat hij vraag 1b over het hoofd had gezien. Met de bestreden beslissing wordt hij naar zijn mening nu buitenproportioneel gestraft voor deze omissie. Verder verwijst hij naar een eerdere uitspraak van het College met zaaknummer 17-075. In deze uitspraak was door appellant nagelaten om binnen de gestelde termijn op een knop te drukken om het tentamen in te leveren en is appellant in het gelijk gesteld. Appellant stelt dat zijn situatie nu vergelijkbaar is, met de aanpassing dat hij bij [X] per ongeluk op een knop heeft gedrukt om naar de volgende vraag te gaan, terwijl dat niet zijn intentie was.

4 – De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College deelt het standpunt van verweerder dat het de eigen verantwoordelijkheid van de student is om te controleren of alle tentamenvragen zijn beantwoord.

Het College overweegt dat verweerder voldoende rekening heeft gehouden met het feit dat de online tentaminering via Ans met een one-way test navigation voor veel studenten, waaronder appellant, een nieuwe ervaring was. Verweerder heeft zowel in de Brightspace-omgeving, als op het voorblad van het tentamen de studenten uitdrukkelijk gewezen op de one-way test navigation. Appellant heeft beaamd dit te hebben gezien. Het College merkt op dat verweerder met het aanbieden van de mogelijkheid om te oefenen met het Ans programma de studenten voldoende gelegenheid heeft geboden om kennis te maken met het Ans programma en de one-way test navigation. Ter zitting heeft appellant toegelicht dat hij ook heeft ingelogd in het oefenprogramma van Ans om te zien of het werkt. Toen dat was gelukt, heeft hij het oefenprogramma gelaten voor wat het is, omdat het inhoudelijk niet bijdroeg aan de voorbereiding op het tentamen en hij zijn tijd nuttiger meende te besteden. De gevolgen van deze keuze komen voor rekening en risico van appellant. Dat de gebruiksvriendelijkheid door appellant als suboptimaal is ervaren, is vervelend, maar maakt niet dat de bestreden beslissing in strijd met het recht is genomen. Tevens heeft verweerder aangegeven dat de resultaten van het tentamen van 25 mei 2020 niet afwijken van de resultaten van het (fysieke) tentamen van vorig collegejaar.

Wat betreft de verwijzing van appellant naar de uitspraak van het College met zaaknummer 17-075 overweegt het College dat die vergelijking niet opgaat. In die

Uitspraak
20-139

Blad 4/5

uitspraak had verweerder namelijk het standpunt ingenomen dat zij - met appellant - ervan uitgaat dat het door appellant beschikbaar gestelde bestand identiek was aan het bestand dat hij getracht heeft te uploaden. In deze zaak heeft appellant vraag 1b echter niet beantwoord.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

**Uitspraak
20-139**

Blad 5/5

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, M. Heezen LLB, dr. C.V. Weeda en E.L. Mendez Correa BA (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: